

ikke har omvendt sig i nogen Retning, men er saa konservativ, som han paa nogen Maade kan være. Det ny Højre har sluttet sig til ham, og selv om det af enkelte Udtalelser kunde synes, som om det var mere villigt til Forhandling om den foreliggende Sag, end han, sker det dog paa en Maade, man næsten skal betakke sig for. Der har i de Udtalelser, som ere komne frem, særlig fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), vist sig en Tendens, som kunde tyde paa, at de nok vare villige til at forhandle, men det staar for mig, som om det var en Slags Tuskhandel, der skulde drives. Højre kunde nok være villigt til at afgive sit Æble, naar det kunde faa en god Pære i Stedet, ja helst to. Højre er nok villigt til at forhandle, men det vil have rigelig Betaling for det, det skal af med. Naar Sagen staar saaledes, vil man forstaa, at det ikke vil være nogen let Sag at faa Lovforslaget gennemført i den Form, hvori det foreligger. Jeg beklager meget, at Højre ser saaledes paa Sagen, og jeg ved ikke, med hvilken Berettigelse det gør det. Jeg forstaaer ikke, at man, efter at der i saa mangfoldige Aar har været arbejdet paa at faa den almindelige Valgret indført ved de kommunale Valg, kan blive ved at staa, om ikke reaktionært saa doktrinært over for den Sag. Men Højre er ikke til at flytte ud af Stedet, uden at det faar dobbelt Fordel derved.

Dernæst vil jeg gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Han udtalte, at han ikke kunde tænke sig Muligheden af at gaa bort fra 25 Aars Alderen, og henviste til, at selv i Socialdemokrater ikke i vort Forslag i 1897—98 havde indført 22 Aars Alderen. Deri har den højtærede Minister Ret, men jeg byggede jo ogsaa forleden min Opfattelse paa, at Situationen er noget forandret nu. De Forslag, der ere fremkomne i kommunal Retning, have jo været afpassede efter den øjeblikkelige Situation og Partistilling. Nu mener jeg, at Forholdet er et noget andet, naar vi have faaet en Regering, hvis Program gaar ud paa at skaffe den lige og almindelige Valgret gennemført, og det var derfor, jeg havde troet, at den høje Regering vilde have gjort en Forandring med Hensyn til Aldersgrænsen. Jeg har nu kunnet forstaa, at den højtærede Minister i alt Fald ikke mener, at det vil være klogt at gaa saa vidt i Øjeblikket, og jeg skal da ogsaa sige, at vort Parti ikke skal stille

noget Ændringsforslag desangaaende, da vi nødvendig ville lægge Forslaget Hindring i Vejen.

Den højtærede Minister gjorde ligeledes nogle Bemærkninger med Hensyn til Kvindernes Valgret, men jeg maa meget beklage, at jeg ikke er blevet klarere over Spørgsmaalet, end jeg var i Forvejen. Jeg havde forstaaet det saaledes, at gifte Kvinder, der havde Særformue, vilde kunne faa Valgret, men det er efter den højtærede Ministers Udtalelser ikke blevet mig klart — og jeg tror, at der ikke er ret mange her i Tinget, der have faaet en virkelig Opfattelse heraf — om det lader sig gøre. Jeg antager imidlertid, der vil blive gjort Forsøg paa til anden Behandling at fremkomme med Ændringer, som kunne klargøre Spørgsmaalet, saa at man i Virkeligheden kan faa den rigtige Forstaelse deraf.

Jeg beklager meget, at den højtærede Indenrigsminister ikke ser sig i Stand til at gaa med til at revidere de tre Love for de indlemmede Distrikter nu ved denne Lejlighed. Den ærede Indenrigsminister henviser til, hvad der i og for sig er meget rigtigt, at det er Love, der slutte sig til de Overenskomster, der ere truffet mellem de forskellige Kommuner, men jeg mente, at da det let kan lade sig ordne paa denne Lov, vilde det være rigtigst at tage Spørgsmaalet op med det samme. Det skal jo i Virkeligheden ordnes inden 6 Aar efter Lovenes Vedtagelse, og da de 3 Aar snart ere gaaede, kunde det have været ret bekvemt, om man havde taget Spørgsmaalet op med det samme. Det er min Overbevisning, at man derved vilde have imødekommet Beboerne af disse 3 Distrikter, thi det er i Virkeligheden en mærkelig Stilling, de ere komne ind under. Det viste sig ved Udfyldningsvalget i Valby, at det næsten var umuligt at finde ud af, hvorledes der skulde vælges, idet det var vanskeligt at finde, hvem der var de højtbeskattede og overhovedet meget vanskeligt at komme til et Resultat. Det kan ikke nægtes, at den Stilling, de indlemmede Distrikter for nærværende Tid indtage, er ret underlig. Da de i Virkeligheden ere indlemmede i Københavns Kommune, synes jeg, man godt straks kunde være gaaet til at gøre Borgerne der ude ligeberettigede med det gamle Københavns Borgere. Jeg kan imidlertid vel ikke antage, at Ministeren kan komme til at se anderledes paa Sagen, om end han ganske vist ikke talte noget om, at han var en bestemt Modstander deraf. Jeg kunde fristes til at anbe-